

GALÉRIA HUDBY

Cyklus komorných koncertov / 9. ročník

Koncertná sála Župného domu
Nitrianska galéria

október – december 2014

GALÉRIA HUDBY

Galéria hudby
Cyklus komorných koncertov
9. ročník

Koncertná sála Župného domu
Nitrianska galéria

október – december 2014

REALIZOVANÉ S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

S FINANČNÝM PRÍSPEVKOM HUDBNÉHO FONDU.

 mojaNitra.sk

pardon

hudobný život

 Hudobný fond
Music Fund Slovakia

NITRIANSKA GALÉRIA
ŽUPNÉ NÁMESTIE 3
NITRA

WWW.NITRIANSKAGALERIA.SK

Galéria hudby

8. 10. 2014 o 18.00 hod.

Ivan Gajan – klavír

Program:

Peter Iljič Čajkovskij (1840 – 1893):

Ročné doby op. 37b

Január – Pri kozube

Február – Fašiangy

Marec – Pieseň škovránka

Apríl – Snežienka

Máj – Biele noci

Jún – Barkarola

Júl – Pieseň kosca

August – Žatva

September – Poľovačka

Október – Jesenná pieseň

November – Na trojke

December – Vianoce

- - - prestávka - -

Fryderyk Chopin (1810 – 1849):

Polonéza cis mol op. 26 č. 1

Nokturno Fis dur op. 15 č. 2

Valčík As dur op. 69 č. 1

Scherzo b mol op. 31

Peter Iljič Čajkovskij (1840 – 1893) patrí k najvýznamnejším skladateľom ruského romantizmu. Ako autor symfónií a opier sa jeho hudobný jazyk vyznačuje nesmierne výraznou melodikou a symfonizmom. Tieto hlavné prvky sa v nemalej miere odzrkadľujú aj v jeho klavírnom diele. *Ročné doby op. 37b* patria k jeho najvydarenejším cyklom a vrcholným dielam hudobnej miniatúry. Sú akýmisi hudobnými obrázkami z ruského života a typickými obrazmi jednotlivých ročných období. V plnej miere využíva inšpiráciu hudobným folklórom, taktiež tanečné prvky nie sú zanedbateľné. Sú príkladom Čajkovského majstrovstva a vytríbeného hudobného vkusu vytvoriť na malej ploche bohaté hudobné obrazy a charaktery, často prekračujúce rámec klavíra ako nástroja. V cykle sa podarila autorovi dokonalá štylizácia orchestrálneho myslenia so všetkým, čo k symfonizmu patrí – farebnosť imaginárnej inštrumentácie v spojitosti s výrazným romantickým duchom.

Poľský skladateľ a klavirista **Fryderyk Chopin (1810 – 1849)** pomerne skoro dosiahol veľký medzinárodný úspech. V Paríži slávil nemalé úspechy ako klavirista aj pedagóg, koncertoval takmer po celej Európe. Jeho pianistické umenie podmaňovalo vrcholne kultivovanou technikou, poetickosťou a farebnosťou. Nik z jeho vrstovníkov nedokázal vyťažiť z klavíra toľko farieb a ukázať poetické možnosti nástroja. Klavíru sa Chopin venoval takmer výlučne aj skladateľsky, dosiahol v tomto smere mimoriadnu osobitosť, slohovú vycibrenosť, výrazovú šírku a intenzitu, že je právom nazývaný dodnes „básnikom klavíra“. Jeho dielo zahŕňa 74 číslovaných opusov (niektoré opusy obsahujú viacero diel). Významné miesto v jeho tvorbe zaujímajú štylizované tance, najmä mazúrky, polonézy, valčíky, ale aj nokturná, prelúdiá, sonáty, balady či scherzá. Málo komu ako práve Chopinovi sa podarilo vyjadriť silné národné cítenie na pozadí pohnutej doby nanajvýš poetickým spôsobom, nevynímajúc ani tie najdramatickejšie diela. *Scherzo b mol* sa stalo asi najpopulárnejším zo štvorice scherz, nielen pre dokonalosť formy, ale aj pre silný emocionálny obsah s využitím virtuózných klavírných prvkov. Diela Chopina sa právom stali neodmysliteľnou súčasťou koncertného repertoáru všetkých svetových klaviristov.

Text: Ivan Gajan

Žilinský rodák, klavirista **Ivan Gajan** je absolventom žilinského konzervatória z triedy Antona Kállaya a Konzervatória P. I. Čajkovského v Moskve z triedy S. Nejgauza, V. Gornostajevej a Jeleny Richterovej. Je víťazom viacerých národných súťaží – Beethovenov Hradec v Hradci nad Moravicou 1976, Súťaž slovenských konzervatórií 1977, Interpretačná súťaž SR v Banskej Bystrici 1977. Z jeho úspechov na medzinárodných súťažiach je najcennejšia účasť vo finále a titul laureáta Medzinárodnej klavírnej súťaže R. Schumanna v nemeckom Zwickau (1981). Umelec koncertoval prakticky vo všetkých európskych krajinách, v Tunisku, Thajsku, Japonsku a na Kube. S ŠKO Žilina, kde pôsobil ako sólista od roku 1983 do roku 1997, sa predstavil na turné vo Švédsku, SRN, na festivale El Djem v Tunise, vo Veľkej sále Petrohradskej filharmónie, vo Veľkej sále Krakovskej filharmónie a i. Uviedol s ním premiérovu viacero slovenských diel, o. i. 2. symfóniu Ivana Hrušovského a Klavírny koncert č. 3 Ilju Zeljenku. Účinkoval aj so Slovenskou filharmóniou, Štátnou filharmóniou Košice, Filharmóniou B. Martinů Zlín, Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, Severočeskou filharmóniou Teplice, Juhočeskou filharmóniou Č. Budějovice, Moravskou filharmóniou Olomouc, Ploiešťskou filharmóniou, Symfonickým orchestrom Zwickau, Capellou Istropolitana, Komorným orchestrom ZOE, Dámskym komorným orchestrom, Slovenským komorným orchestrom B. Warchala, s ktorým vystúpil na koncertnom turné v Španielsku. Okrem sólistickej činnosti sa venuje rovnako intenzívne komornej hre. Spolupracoval s radom popredných domácich i zahraničných sólistov (M. Hajossyová, J. Podhoranský, A. Šestáková, Slovenské kvarteto, F. Groben, P. Gallois, V. Hudeček, M. Lapšanský), ako člen Hummelovho tria (V. Šimčisko a J. Alexander) nahral zaujímavý súbor CD s kompletným naštudovaním klavírných trií J. N. Hummela a W. A. Mozarta. Niekoľko rokov koncertoval s laureátkou Čajkovského súťaže – svetoznámu luxemburskou violončelistkou Francoise Groben. S ňou sa predstavil na festivale MIDEM v Cannes, na festivale Radio France v Montpellier, v slávnom Gewandhause v Lipsku, na turné v Portugalsku, kde vystúpili na Algarve festival v Portimao a Madeira Festival na ostrove Madeira, na Festival de Wallonie v Belgicku a na festivale MDR Musiksommer v Drážďanoch. Spolu s Panochovym kvartetom vystúpil na Bratislavských hudobných slávnostiach 1998. V tom istom roku vystúpil s Mariánom Lapšanským a Juhočeskou filharmóniou v pražskom Rudolfinu. V roku 2001 s veľkým úspechom vystúpil na BHS s recitálovým programom zostaveným z diel W. A. Mozarta a F. Chopina. Vystúpil s ŠKO Žilina na slávnostných koncertoch k 50. aj 60. výročiu Konzervatória v Žiline ako jeden z najprestížnejších absolventov školy. Je držiteľom ceny kritiky Slovenskej hudobnej únie 2003 za reprezentáciu a šírenie koncertného umenia vysokých kvalít na Slovensku a v zahraničí. Roku 2003 účinkoval na otváracom koncerte sezóny SF so Slovenskou filharmóniou a dirigentom

Petrom Altrichrom. Na BHS 2006 vystúpil v Redute v programe Mozartove klávesy, kde spolu s Eugenom Indjicom, Ladislavom Fančovičom, Capellou Istropolitanou a dirigentom P. Przytockim uviedli k 250. výročiu narodenia W. A. Mozarta koncerty pre jeden, dva a tri klavíry. Pôsobí pedagogicky ako docent na VŠMU v Bratislave a JAMU v Brne, viedol klavírnu triedu Letných hudobných kurzov na Konzervatóriu v Žiline. V poslednej dobe viedol pravidelne letné klavírne kurzy v Mikulove. V roku 2007 bol členom poroty na medzinárodnej klavírnej súťaži Stanislava Nejgauza v ruskom Čeljabinsku a taktiež často hosťuje ako člen poroty medzinárodnej súťaže pre mladých klaviristov Amadeus v Brne.

Galéria hudby

22. 10. 2014 o 18.00 hod.

Štefan Kocán – bas

Dagmar Duždová – klavír

Program:

Piotr Iljič Čajkovskij (1840 – 1893)

1. Môj génius, môj anjel, môj priateľ TH 89
2. Uprostred hlučného bálu, op. 38, č. 3
3. Serenáda Dona Juana, op. 38, č. 1
4. Žehnám vás, lesy, op. 47, č. 5
5. Prečo? op. 6, č. 5
6. Či vládne deň? op. 47, č. 6

Modest Petrovič Musorgskij (1839 – 1881)

Pieseň o blche

Sergej Vasilievič Rachmaninov (1873 – 1943)

Moment musical op. 16 č. 5 pre sólový klavír

Sergej Vasilievič Rachmaninov (1873 – 1943)

Nespievaj, krásavica, op. 4, č. 4

Sen, op. 8, č. 5

Bol som s ňou, op. 14, č. 4

Smutná noc op. 26, č. 12

Jarné vody, op. 14, č. 11

Na dnešnom koncerte zaznejú skladby S. V. Rachmaninova, P. I. Čajkovského a M. P. Musorgského, ktorí patria k vrcholným predstaviteľom ruského romantizmu. Program, ktorý sme pre poslucháčov pripravili, pozostáva výlučne z ruských romancií, doplnený o klavírne sólo.

Romance sú ruské romantické piesne, v ktorých sa hovorí o láske a veľkých citoch prejavovaných i potláčaných, ktoré skôr či neskôr vyjdú najavo; zobrazujú tému lásky vo všetkých odtieňoch a podobách.

Piotr Iljič Čajkovskij (1840 – 1893) napísal 103 piesní, ktoré sú veľmi rozmanité. Ponúkajú širokú škálu nálad a emócií – od ľúbeznej lyriky po silnú drámu, od piesní nábožných až po piesne o každodennom živote. Kompozične sú charakteristické krásou a originalitou melódie a bohatosťou klavírneho sprievodu. Čajkovskij zostavil romances do opusov – cyklov. Jednotlivé piesne však nie sú vrámcami cyklu tematicky zviazané, preto si interpret môže dovoliť zaspievať výber piesní z rôznych opusov.

Moment musical **Sergeja Vasilieviča Rachmaninova (1873 – 1943)** je cyklus 6 skladieb pre klavír, ktoré sú označované ako malé, krásou však grandiózne koncertné sóla rozmanitého charakteru a obsahu. Skladba, ktorá na koncerte zaznie, je v cykle piatou v poradí. Je to zvukomalebný majstrovský kúsok skomponovaný v štýle barcarolly.

Vo svojej piesňovej tvorbe bol Rachmaninov v značnej miere inšpirovaný vokálnym majstrovstvom legendárneho rukého speváka, basistu Fyodora Chaliapina, s ktorým sa priatelil a ktorému mnohé skladby aj venoval.

Hudba Rachmaninova je často označovaná ako melancholická až sklúčujúca. S týmito náladami sa často stretáme aj v jeho piesňovej tvorbe. V piesňach smutných ale aj veselých – či spieva o láske stratenej ale aj nájdenej – nachádzame akýsi podtón, smútok za domovinou vyvolaný spomienkou na rodný kraj.

Modest Petrovič Musorgskij (1839 – 1881) napísal okolo 60 piesní. *Pieseň o blche* je jeho najslávnejšou piesňou, ktorá zároveň nepatrí do žiadneho cyklu. Je to politická nadčasová satyra: kráľ pozval blchu na kráľovský dvor, obľúbil si ju a dal jej privilégiá až sa to s ňou nedalo vydržať. Tak, ako sa to mnohokrát stáva s ľuďmi...

Text: Dagmar Duždová

Štefan Kocán

vyštudoval operný spev na Vysoké škole múzických umení v Bratislave. V štúdiu spevu pokračoval na viedenskom Konzervatóriu pod vedením basistu Jevgenija Nesterenka. Je laureátom medzinárodných súťaží P. I. Čajkovského v Moskve, Hommage à Lucia Popp v Bratislave a prestížnej súťaže Belvedere vo Viedni. Po štúdiách sa stal členom operného súboru Landestheater v rakúskom Linzi, kde stvárnil celý rad významných basových rolí. V sezóne 2003/04 získal ocenenie Eberharda Waechtera za stvárnenie úlohy Veľkého inkvizítora vo Verdiho opere Don Carlos. Následne v tejto úlohe a v úlohe Veliteľa (Il Commendatore) v Mozartovej opere Don Giovanni debutoval na scéne Viedenskej štátnej opery, kde sa v nasledujúcich sezónach predstavil v úlohách Sarastro (Čarovná flauta), Banca (Macbeth), Raimonda (Lucia di Lammermoor), Filipa II. (Don Carlo), Parde Guardiania (Sila osudu). Ďalšie ponuky ho zaviedli do Teatro del Liceo v Barcelone, Royal Danish Opera, Opéra de Nice, Vlaamse Opera v Antwerpach, Opéra National de Paris, Theater Graz, Teatro Comunale v Modene, Teatro Comunale Ferrara, Teatro Municipal Santiago de Chile, Theater Basel, Aalto Theater v Essene, Staatstheater v Kasseli, Staatsoper v Hannoveri, Štátnej opery v Prahe, Národného divadla v Prahe a do Slovenského národného divadla v Bratislave. Po svojom debute v newyorskej Metropolitnej opere v roku 2009 ako Kráľ (Verdi/Aida) sa na túto scénu každoročne vracia v úlohách Sparafucila (Verdi/Rigoletto) a Veľkého inkvizítora (Verdi/Don Carlos), Ramfisa (Verdi/Aida), Ferranda (Verdi/Trubadúr) a Gremina (Čajkovskij/Eugen Onegin). V roku 2011 debutoval v milánskej La Scale ako Masetto (Mozart/Don Giovanni), po ktorom nasledoval Banco (Verdi/Macbeth), Veľký inkvizítora a Filippo II. (Verdi/Don Carlo). V Bayerische Staatsoper v Mníchove vystúpil v úlohách Zachariasa, Osmina a Veliteľa, v Lyric Opera v Chicagu v úlohách Banca a Ramfisa, v Los Angeles LAFil v úlohách Veliteľa a Ramfisa.

Dagmar Duždová

sa narodila v roku 1971 v Prešove. Hru na klavíri študovala na košickom Konzervatóriu a VŠMU v Bratislave. Od roku 2000 bola pedagogičkou komornej hry a korepetitorkou na Royal Scottish Academy of Music and Drama v Glasgowe. V roku 2003 prijala ponuku na hosťovanie v Južnej Kórei, kde pôsobila 5 rokov ako Hudobná riaditeľka koncertnej a opernej spoločnosti „OperaM“. Je vyhľadávanou komornou hráčkou a spolupracuje s mnohými vynikajúcimi našimi aj zahraničnými umelcami. Na konte má veľa koncertných turné v J. Kórei, Japonsku, Číne, Singapure a 7 štátoch Európy. Vystupovala na významných hudobných festivaloch a na pódiiach známych koncertných sál, ako sú Saint Martin in the Fields (Londýn),

Merchant House (Glasgow), Queen's Hall (Edinburg), Sejong Art Center (Soul) a i. Dagmar Duždová je činná aj ako organizátorka koncertov a kultúrnych podujatí.

Je predsedníčkou „Euroasia Summer Music Festival“ – cyklu koncertov vážnej hudby a hudobných majstrovských kurzov konajúcich sa v Bratislave a Košiciach v spolupráci so Seoul catholic music university (Južná Kórea), HTF VŠMU a Konzervatóriom Košice. Je zakladateľkou a riaditeľkou ARTIS festivalu komornej hudby v Prešove, ktorý je jediným letným festivalom svojho druhu na východnom Slovensku.

Galéria hudby

5. 11. 2014 o 18.00 hod.

THReNSeMBle (HU)

JUDIT NAGY – FLAUTA

ZSOLT BARTEK – KLARINET, BASOVÝ KLARINET, ZOBCOVÁ FLAUTA

PÉTER TORNYAI – HUSLE, VIOLA

TAMÁS ZÉTÉNYI – VIOLONČELO

JÁNOS NEVELŐ – BICIE NÁSTROJE

BALÁZS FUTÓ – KLAVÍR

BALÁZS HORVÁTH – UMELECKÝ VEDÚCI, DIRIGENT

Program:

Daniel Matej (SK; 1963): In the End (flauta, husle) –
pri príležitosti 50. výročia narodenia

Péter Tornyai (H; 1987): Flakla Husviklavi
(pôvodný názov v maďarčine: Fukla Hegozovi)

Yannis Kyriakides (NL; 1969): paramyth [088]

Balázs Futó (H; 1981): Toccata

Martin Burlas (SK; 1955): Hymnus pre nereagujúcich –
pri príležitosti 60. výročia narodenia

Balázs Horváth (H; 1976): Cirkuszoid (Circusoyd)

Márton Bujdosó (H; 1975): ...read the unshapeable shock night... (Hopkins)

Dániel Dinyés (H; 1980): Hommage à Kodály, avagy legyen a zene mindenkié
(Hommage à Kodály, or the Music should belong to Everyone)

Daniel Matej (SK; 1963)

študoval hudobnú teóriu a skladbu u Ivana Paríka na VŠMU v Bratislave. Bol zakladateľom a dramaturgom prvého medzinárodného festivalu súčasnej hudby na Slovensku Večery novej hudby v Bratislave. V roku 1987 založil spolu s ďalšími skladateľmi a interpretmi súbor VENI ensemble, ktorý sa zameriava na súčasnú hudbu na Slovensku i v zahraničí a ďalšie súbory ako Požož sentimentál a VAPORI del CUORE. Zvyčajne sa venuje tvorbe komornej hudby pre súbory v rôznom zložení. Silným motívom jeho tvorby je prvok „náhody“, ktorý prináša nové zvukové možnosti, čo je signálom Matejovej tvorivej slobody ako hlavného princípu tvorby. Matejova hudba „stojí na pevnej konštrukcii, nezriedka užíva k nepoznaniu transformovaných citátů, rád také kombinuje poetickou atmosféru s prvky osobitého humoru“ (Jaroslav Šťastný).

I napriek názvu *In the end / Na konci* sme zaradili túto skladbu na začiatok koncertu. Skladateľ ju venoval svojmu priateľovi, českému maliarovi Mirkovi Kaufmanovi. Skladba bola po prvýkrát predvedená na otvorení výstavy tohto umelca v Paríži v roku 1989.

Péter Tornyai (H; 1987)

Štúdium kompozície ukončil v roku 2012 u Zoltána Jeneya na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta v Budapešti, kde študoval aj hru na husliach u Istvána Kertésza. V rokoch 2012 až 2013 študoval u Mattea D'Amica na Santa Cecilia Conservatory v Ríme. Od roku 2013 je doktorandom na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta. Ako huslista a violista často hráva klasickú a súčasnú hudbu s komornými súbormi, ako napríklad THReNSeMBle, Ludium Ensemble, Rondo Quartet, Classicus Ensemble, Qaartsiluni Ensemble. Získal množstvo cien za kompozície na súťažiach: New Hungarian Music Forum Composer Competition, kompozičná súťaž Wiener Konzerthaus „Towards the Next 100 Years“, St. Gellert Festival v Szegede atď. Jeho diela boli uvedené súbormi JACK Quartet, Stadler Quartet, Benyounes Quartet, Kelemen Quartet, UMZE, Hungarian Radio Symphonic Orchestra v Maďarsku, na Slovensku, v Českej republike, Rakúsku, Nemecku, Taliansku, Poľsku, USA a na Novom Zélande.

Skladba *Flakla Husviklavi*, venovaná súboru THReNSeMBle, vznikla v rokoch 2009 a 2010. Premiéra sa konala v rámci ISCM World New Music Days v Košiciach. Kompozícia je vystavaná na jednej klesajúcej melodickú linii, ktorá je skomponovaná v rôznych variáciách.

Yannis Kyriakides (NL; 1969)

Narodil sa na Cypre, ale vyrastal vo Veľkej Británii, kde rodina emigrovala. Študoval muzikológiu na York University, neskoršie na konzervatóriu v holandskom Haagu u Louisa Andriessena. V roku 2000 získal prestížne ocenenie Gaudeamus Prize (Amsterdam) a v roku 2014 sa stal víťazom medzinárodnej ceny Rostrum. Kombináciou kontrastných zvukových zdrojov vytvára ako skladateľ a hudobný performer nové formy a hybridy médií, pričom skúma priestorovú a časovú skúsenosť. Vo väčšine kompozícií sa sústreďuje na možnosti prepojenia tradičnej interpretačnej praxe s digitálnymi médiami.

Príbeh Bluebeard (v preklade tajný, zakázaný) sa objavuje v mnohých podobách po celom svete. Ústredný motív sa týka postavy vydatej ženy, ktorá je tesne po svadbe v pokušení odhaliť hrôzostrašné tajomstvo za zakázanými dverami. Kyriakides bol prekvapený, keď natrafil na cyperskú variáciu tohto príbehu v zbierke nahrávok ústneho folklóru v neskorších sedemdesiatych rokoch na Cypre. Žena z Potami, Athinoula Christou Kyriakou, rozprávala príbeh o kráľovi, ktorý na základe bizarných okolností vydal svoju dcéru za satana. V jeho podzemnom kráľovstve vstúpila do sto zakázaných dverí, kde našla mŕtve telá a napoly zjedené zvieracie ostatky.

Balázs Futó (H; 1981)

Kompozíciu, klavír a bicie nástroje študoval najprv v Kaposváre, neskoršie v Pécsi. Univerzitné štúdium kompozície a hudobnej teórie získal na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta v Budapešti v roku 2003. Študoval pod vedením Zoltána Jeneya, Zsolt Sereia a Katalin Komlósovej. Pravidelne vystupuje ako interpret novej hudby a korepetitor, taktiež ako skladateľ divadelnej hudby. Väčšina jeho skladieb bolo napísaných pre klavír a uvedených v Budapešti, Kyoto (Japonsko), Ostrave a ďalších mestách.

Započúvali ste sa niekedy do tónov, ktoré hrá ľavá ruka klaviristu v sprievodnom parte Sonáty od Mozarta? Teraz máte možnosť vypočuť si ich detailne a spoznať túto časť klasickej hudby. *Toccata* interpretovaná klaviristom súboru vytvára atmosféru súčasnosti na základe minulosti.

Martin Burlas (SK; 1955)

je skladateľom, gitaristom a hráčom na klávesové nástroje. Už od svojich skladateľských začiatkov sa zaoberal výdobytkami európskej avantgardy i nekonformným konceptom rockového média. Pre svoj nekompromisný postoj k preferovaným kompozičným metódam sa stal najradikálnejším predstaviteľom novej skladateľskej generácie.

Výrazný tvorivý podnet pre M. Burlasa znamenala minimal music, v slovenskej hudbe priam prelomovo zapôsobili jeho elektroakustické kompozície. Keďže postupne prestal spolupracovať s oficiálnymi inštitúciami, prezentoval sa hlavne pôsobením v experimentálnych hudobných súboroch (Maťkovia, ospalý pohyb, neskôr Veni ensemble, Požohn sentimentál, Vapor del cuore, atď.). V tomto období sa stal aj poprednou osobnosťou slovenského alternatívneho rocku. V roku 2013 získal cenu Radio_Head Awards za významný prínos do rozvoja slovenskej hudobnej kultúry.

Balázs Horváth (H; 1976)

Pod maďarským slovom „cirkus“ si ľudia predstavujú inštitúciu, v ktorej sú zamestnaní umelci, klauni a vystupujú v nej zvieratá. Pôvodný význam (tvar cirkusu) je uvádzaný ako druhotný. Práve táto dvojznačnosť je hlavnou myšlienkou kompozície. Zoskupenie flauty, violy a klavíra sa správa ako cirkusový orchester, zatiaľ čo bubeník je protagonistom, konkrétne klaunom. Na druhej strane forma kompozície je kruhová. Záver skladby sa môže preklenúť do začiatku, akoby tu neexistoval koniec. Toto dielo sa môže skončiť kdekoľvek.

Márton Bujdosó (H; 1975)

Po ukončení Strednej hudobnej školy Bélu Bartóka, kde študoval kompozíciu, si rozšíril vedomosti v oblasti hudobnej pedagogiky na vysokej škole. Vyučuje klavír a dejiny hudby na hudobných školách. Hoci sa v istom období takmer vôbec nevenoval komponovaniu, v posledných rokoch sa mu podarilo napísať niekoľko jedinečných diel, vrátane dnešnej skladby, venovanej súboru THReNSeMBle. Dielo *...read the unshapeable shock night...* (Hopkins) bolo inšpirované textom od G. M. Hopkinsa. Skladateľ v tejto skladbe vytvoril mikrointervalové vzťahy a burdóny s pomocou malého počtu tónov.

Dániel Dinyés (H; 1980)

Kompozíciu študoval na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta v Budapešti u Lászlóa Vidovszkého. Je držiteľom množstva ocenení. V súčasnej dobe sa zaoberá dirigovaním a komponovaním hudby pre divadlá.

Dielo *Hommage à Kodály, or the Music should belong to Everyone* je skomponované ako text. Dôležitou pasážou partitúry je tento pokyn: “zatiaľ čo takto hráte, hmkajte si rovnaký tón v pohodlnom registri. Keď dohráte, hmkajte ďalej a začnite sa približovať k publiku.”

Text: Balázs Horváth

THReNSeMBle

Maďarský súbor bol založený v roku 2008 pri príležitosti koncertného vystúpenia na Medzinárodnom hudobnom festivale Bélu Bartóka. Hlavným cieľom súboru je udržiavať nepretržitý osobný kontakt so skladateľmi najmladšej generácie. Ansámbl predviedol niekoľko významných svetových premiér v Maďarsku aj v zahraničí (napr. diela od Gyula Csapóa, Georga Friedricha Haasa, Yannis Kyriakidesa, Rafala Zapalu). V roku 2014 má naplánované premiéry kompozícií od Louisa Andriessena, Richarda Ayresa a Michela van der Aa, v roku 2015 diela od Philippa Manouryho a Matthiasa Pintschera. Od roku 2009 súbor koncertoval na Medzinárodnom hudobnom festivale Bélu Bartóka (kde sa zúčastnil ako rezidenčný súbor), na Festival Theatre of the Palace of Arts ako súčasť Mini-Festivalu, v rámci ISCM World New Music Days v Košiciach, na Poznan Spring Festival a na ďalších významných podujatiach.

Balázs Horváth

študoval kompozíciu na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta u Zoltána Jeneya. Počas pedagogickej činnosti na tejto škole dokončil v roku 2005 doktorandské štúdium v oblasti kompozície. Ako skladateľ získal niekoľko cien a jeho skladby boli predvedené v Maďarsku aj v zahraničí. Zaoberá sa možnosťami prepojenia populárnej a vážnej hudby a integrovaním divadelných prvkov do hudby. Často vystupuje aj ako dirigent súčasnej hudby. V roku 2008 založil s ďalšími mladými hudobníkmi súbor THReNSeMBle.

Galéria hudby

26. 11. 2014 o 18.00 hod.

Eva Šušková – soprán

Petra Noskaiová – alt

Tomáš Šelc – barytón

Igor Herzog – lutna a scénické spracovanie

Program:

Hovoriť tónmi, spievať slovami – niekoľko operných scén *Claudia Monteverdiho*
(1567 – 1643)

La Musica (prológ k opere Orfeo, Mantova 1607) *Eva*

L'Orfeo, sekvencia z I. a II. dejstva:

Rosa del ciel, vita del mondo (Orfeo)

Io non dirò qual sia (Euridice)

Vi ricorda, ò boschi ombrosi (Orfeo)

Pastor, lasciate il canto...In un fiorito prato (Messagiera, Orfeo)

Tu sei morta (Orfeo)

(*Orfeo: Tomáš, Euridice: Eva, Messagiera: Petra*)

Lamento d'Arianna (Arianna, Mantova 1608) *Petra*

L'incoronazione di Poppea (Benátky 1642):

II. dejstvo: Hor che Seneca è morto, cantiam Lucano...Bocca bocca

(*Nerone: Petra, Lucano: Tomáš*)

Hor che Seneca è morto, Amor, ricorro a te...Adagiati Poppea

(*Poppea: Eva, Arnalta: Tomáš, Amore: Petra*)

III. dejstvo: Pur ti miro, pur ti godo

(*Poppea: Eva, Nerone: Petra*)

Il ritorno d'Ulisse in patria (Benátky 1641):
II. dejstvo: All'allegrezze
(*Anfinomo: Petra, Pisandro: Eva, Antinoo: Tomáš*)

--

To málo, čo sa zachovalo z bohatej opernej produkcie **Claudia Monteverdiho (1567 – 1643)** nám ukazuje fascinujúcu symbiózu: slovo sa stáva hudobnou bunkou, ktorá sa následne rozvíja do gesta určujúceho dramatické dianie...

Na úvod programu nám Pani Hudba vo svojom predslove niekoľkými slovami načrtne humanistické chápanie hudby ako nebeského daru schopného liečiť rôzne choroby. Z dobových správ sa opakovane dozvedáme ako dospelí muži bývali k slzám dojatí dramaticky poňatým nárekom opustenej Ariadny.

Mnohé scény nás dodnes dojímajú svojou aktuálnosťou, ako ten tichý a od všetkého pátosu oprostý moment, keď sa Orfeus dozvedá o smrti svojej manželky, či portrét oportunistického básnika Lucana ochotne odovzdávajúceho svoje umenie do služieb rímskeho diktátora, alebo samotný záver Korunovácie Poppey, kde sa triumfujúca moc zla rozoznie v očarujúcom milostnom dvojhľase.

Náš projekt sa snaží v komornom poňatí o zviditeľnenie následnosti slovo-motív-gesto, ktorá môže pohnúť dušou poslucháča dnes rovnako ako v dobe svojho vzniku pred štyristo rokmi.

...a muovere l'anima

Text: Igor Herzog

Eva Šušková

Slovenská sopránistka Eva Šušková absolvovala štúdium spevu u Viktórii Stracenskej na VŠMU v Bratislave, kde v roku 2013 úspešne obhájila dizertačnú prácu u Petra Mikuláša. Paralelne s pedagogickými (pedagóg na Katedre hudobnej výchovy na PdF UK) a organizačnými aktivitami (cyklus (Ne)známa hudba združenia Albrechtina, každoročný Letný koncert v ruinách kláštora Katarínka), sa profiluje ako výrazná osobnosť komorného a koncertného umeleckého života, nevynímajúc rôznorodé formy hudobného divadla. V slovenských operných domoch a na zahraničných scénach (Česko, Francúzsko, Rakúsko, Poľsko) stvárnila niekoľko významných postáv, ako Tatiana, Desdemona, či Fiordiligi. Scénicky tiež našťudovala Schönbergovu monodrámu Pierrot Lunaire. Na konte má i uvedenie a nahrávku Hummelovej opery Mathilde de Guise, ale aj kreáciu premiér šiestich pôvodných slovenských opier. Orientuje sa v širokom repertoári, pričom odborná kritika najviac vyzdvihuje jej interpretačný vklad v dielach klasikov 20. storočia. Je zanietenu propagátorkou slovenskej hudby a vďaka úzkej spolupráci s viacerými skladateľmi sa stala vyhľadávanou interpretkou nových diel. Účinkovala na mnohých významných európskych festivaloch (Gaida, Pražské premiéry, BHS, Melos Étos, Zépléni fesztivál, Neuen Musik in Bamberg, Konvergencie, Dni starej hudby, a i.), kde spolupracovala s orchestrami a súbormi Prague Modern, Quasars Ensemble, Solamente naturali, Ostravská filharmonie, Slovenská filharmónia, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Slovenský komorný orchester Bohdana Warchala a ďalšími. Nahrávala pre Brilliant Classics, Phaedra, Dynamic, Slovenský rozhlas, Hudobný fond a Diskant. V roku 2013 získala Cenu Nadácie Tatra banky za umenie v kategórii Mladý tvorca.

Petra Noskaiová

Študovala na Konzervatóriu v Bratislave u Ruženy Illenbergerovej. Zúčastnila sa niekoľkých medzinárodných majstrovských kurzov (Krieglach, Praha). V Innsbrucku bola poslucháčkou Harryho Van der Kampa na Letnej akadémii starej hudby a vo Francúzsku Sigiswalda Kuijkena na kurzoch interpretácie Bachových kantát. Spolupracovala s mnohými súbormi špecializujúcimi sa na interpretáciu starej hudby (Camerata Bratislava, Musica Aeterna, Pražští madrigalisté, Musica Antiqua Praha, Capella Regia, Musica Florea, Collegium Marianum, Teatro Lirico, Capella Istropolitana, Solamente Naturali, Innegal, Academia, La Fenice, Le Concert Francais, LOD, Zefiro Torna) a s poprednými špecialistami na barokovú hudbu (Andrew Parrott, Stephen Stubbs, Sigiswald Kuijken, Simon Standage, Harry Van der Kamp, Jean Tubery, Pierre Hantai, Suzie le Blanc, Howard Crook, Barbara Schlick, Paul Elliott a ďalší). V spolupráci s týmito

súbormi realizovala nahrávky s dielami A. Sartoria (Orfeo), J. S. Bacha (kantáty, Jánove a Matúšove Pašie, Omša h-mol), J. D. Zelenky (Il Serpente di Bronzo), W. A. Mozarta (Die Zauberflöte), P. Zagara (Apocalypsis Ioannis), F. Liszta (Via crucis), M. Schneidera-Trnavského, K. Haranta z Polžic, A. Vivaldiho, A. Michny z Otradovic a ďalších. Počas troch sezón hosťovala v Národnom divadle Praha (J. P. Rameau – Castor et Pollux, C. Monteverdi – Orfeo). Každoročne spoluúčinkuje v historických prevedeniach barokových opier od českých, nemeckých a talianskych skladateľov. V súčasnosti Petra Noskaiová účinkuje s La Petite Bande Sigiswalda Kuijkena a Huelgas Ensemble Paula Van Nevela, s ktorými sa podieľa na realizácii nahrávok pre Harmonia Mundi, Accent, Radio France, Klara, Mezzo a zúčastňuje sa medzinárodných festivalov v Európe, Amerike a Ázii. Popri interpretácii barokovej a renesančnej hudby sa v spolupráci s ensemblami Quasars a LOD venuje uvádzaniu diel súčasných slovenských a svetových skladateľov.

Tomáš Šelc

je absolventom Vysokiej školy múzických umení v Bratislave v triede prof. Petra Mikuláša. Pred štúdiom na VŠMU absolvoval operný spev a zborové dirigovanie na Konzervatóriu v Bratislave (Alžbeta Micháľková, Dušan Bill). V roku 2013 získal cenu Študentská osobnosť Slovenska za rok 2013/2014 v kategórii Hudba a umenie. Napriek mladému veku je všestranným interpretom venujúcim sa duchovnej hudbe, piesňovej tvorbe, opere i operetnému žánru. Od roku 2006 sa zúčastňoval na domácich a zahraničných medzinárodných speváckych súťažiach (Vráble, Trnava, Karlove Vary, Kroměříž, Olomouc, Eger, Praha, Mníchov, Berlín), na ktorých sa pravidelne umiestňoval na najvyšších priečkach (osem prvých miest, jedno druhé a jedno tretie miesto) a získaval mimoriadne ocenenia poroty. Predstavil sa na prestížnych koncertných pódiiach a medzinárodných festivaloch v Bratislave (Konvergencie, Bratislavské hudobné slávnosti, Albrechtina), Žiline (Stredoeurópsky festival koncertného umenia), Spišské Podhradie (Musica Nobilis), Košiciach, Brne (Veľkonočný festival duchovnej hudby), Prahe (Pražské jaro, Festival Jarmily Novotnej), Bayreuth, Hannoveri (NDR), Johannesburgu (Johannesbourg International Mozart Festival), Varšave (Veľkonočný festival Ludwiga van Beethovena), Wroclawe (Wratislavia Cantans), Santanderi (Festival de Santander), Tokyu, Kanazawe, Lübecku (Schleswig-Holstein Musik Festival) a iných. Absolvoval majstrovské kurzy zamerané na interpretáciu barokovej hudby pod vedením Petra Schreiera v nemeckom Lübecku. Spoluúčinkoval na svetových premiérach diel Jorgea Bossa a Vladimíra Godára. Realizoval nahrávky pre vydavateľstvá Hänssler Classic (Gabriel Fauré: Requiem/ dir. Rolf Beck), Pavian Records (Vladimír Godár – Querela pacis/dir. Andrew Parrott) a v roku 2012 vydal v Pavian Records svoje profilové CD s piesňovou tvorbou

Alexandra Albrechta – „Biographie“. V roku 2013 vydal vo vydavateľstve Music Forum svoje druhé profilové CD so slovenskou duchovnou tvorbou pod názvom „Ave Maria et alia opera musica sacra“. Toto CD bolo nominované na album roka za rok 2013 v kategórii Klasická hudba v súťaži Radio_Head Awards. V roku 2013 debutoval v Národnom divadle Brno v úlohe Masetta (W. A. Mozart - Don Giovanni) a v roku 2014 sa predstavil v Národnom divadle Brno v úlohe Visconte di Suze (G. Donizetti – Maria di Rohan) a v Slovenskom národnom divadle v úlohe Publia (W. A. Mozart – La Clemenza di Tito).

Igor Herzog

počas štúdií na Konzervatóriu v Bratislave absolvoval niekoľko majstrovských interpretačných kurzov v Santiagu de Compostela (gitara – José Luis Rodrigo), neskôr na Accademia Chigiana Siena (gitara – Oscar Ghiglia), v Aix-en-Provence a Ríme (lutna – Hopkinson Smith), a v Trondheime (lutna – Rolf Lislevand). Pôvodne sa venoval hre na gitare, ktorej štúdium zavŕšil na Musikhochschule v Kolíne nad Rýnom. S týmto nástrojom koncertoval na domácich (Cithara aediculae, Nitra 1992, 1994) a zahraničných festivaloch a koncertných cykloch. Od polovice 90. rokov sa špecializuje výlučne na hru na dobové nástroje – lutnu, arcilutnu a teorbu, spočiatku pod pedagogickým vedením významných osobností, predovšetkým Hopkinsona Smitha na Schole Cantorum Basiliensis. Vďaka rozsiahlemu štúdiu v oblasti historicky poučenej interpretácie vrátane historického a teoretického vzdelania, patrí dnes medzi nemnohých slovenských špecialistov na hudbu obdobia renesancie a baroka, osobitne ako hráč generálneho basu. Spolupracoval s mnohými slovenskými (Musica aeterna, Solamente naturali, Miméza) i zahraničnými súbormi (v Argentíne: Camerta Monteverdi, Cappella del Seicento, Pro Musica Rosario, Selva vocal e instrumental, Camerata Bariloche; v Montevideu, Uruguay: De Profundis; v Nemecku: Junge Philharmonie Köln; v Česku: Collegium Marianum) pod taktovkami dirigentov ako Jean-Claude Malgoire, Martin Haselböck, Mario Videla, Gabriel Garrido, Stephen Stubbs, Juan Manuel Quintana, Jiří Kotouč, Gerardo Gandini, Herbert Diehl, Cristina Garcia Banegas, Alejo Pérez a i. Predstavil sa na domácich festivaloch Dni starej hudby v Bratislave (2002), Bratislavské hudobné slávnosti (2003) a v zahraničí na významných festivaloch pre starú hudbu v Royaumont (Francúzsko), Bariloche (Argentína), Misiones de Chiquitos (Bolívia), Amherst Early Music Festival (USA). V roku 2010 realizoval pre operný dom Buenos Aires Lirica (Argentína) hudobné naštudovanie Händelovej opery Xerxes. V roku 2011 viedol scénické prevedenie Monteverdiho madrigalov v opernom štúdiu Teatro Argentino de La Plata v Buenos Aires. Od začiatku 90. rokov 20. storočia sa venuje tiež pedagogickej činnosti. V Argentíne pôsobil na Conservatorio Beethoven v Buenos

Aires a zároveň viedol interpretačné kurzy na Universidad Nacional de San Juan, na Universidad Catolica Argentina, na Národnom hudobnom inštitúte v Buenos Aires a na Patagonskej hudobnej univerzite a na gitarovom festivale v San Pedro. Od roku 2006 do 2009 viedol spoločne s Jeffrey Gallom workshop barokovej opery na Instituto Superior de Arte de Teatro Colón v Buenos Aires v Argentíne.

Galéria hudby

3. 12. 2014 o 18.00 hod.

Johannes Fischer (DE) – bicie nástroje

Program:

Michio Kitazume (1948): Side by Side pre 7 rôznych bubnov zoradených od najvyššieho po najnižší

Steve Reich (1936): Music for Pieces of Wood (sólová verzia) pre 5 ladených drevených tyčí a prístroj na tvorbu slučiek

George Aperghis (1945): Le corps à corps pre perzský bubon and hovoriaceho perkusionistu

- - - Prestávka - - -

Johannes Fischer (1981): „AIR“ pre malý bubon a príslušenstvo

Larry Baker (1983): rain music pre vibrafón

Javier Alvarez (1956): Temazcal pre maracas and elektronické zvuky

Iannis Xenakis (1922 – 2001): Rebonds B pre 5 rôznych bubnov (bongá, kongá, basový bubon) od najvyššieho po najnižší a 5 drevených blokov

Michio Kitazume (1948)

Dielo *Side by Side* skúma rituálne aspekty bubnovania. Použitím rôznych druhov bubnov hrá bubeník opakujúce sa rytmické vzorce. Tie vytvárajú takmer tranz pripomínajúce prúdenie, ktoré z času načas vybuchne do virtuózneho a energického ohňostroja.

Steve Reich (1936)

Skladba *Music for Pieces of Wood* (sólová verzia) je jednou z prvých príkladov tzv. minimalistickej hudby. Rytmické vzorce pochádzajú z kmeňového bubnovania v Ghane. Stevie Reich strávil v tejto krajine nejaký čas a učil sa bubnovať u tradičného bubenického majstra. Základný vzorec je v ostatných častiach od základu zmenený, vždy s kánonickým posunom, takže vzniká nový vzorec. Pôvodná verzia je napísaná pre piatich bubeníkov, z ktorých každý hrá jeden ladený drevený claves. Verzia v podaní Johanna Fischera kombinuje všetkých päť partov do jedného náročného sólového vystúpenia.

George Aperghis (1945)

V mnohých svojich dielach skúma hranicu medzi hudbou a divadlom. *Le corps à corps*, kompozícia pre tradičný perzský bubon „zarb“, bola napísaná pre dlhodobého spolupracovníka, francúzskeho virtuózneho bubeníka Jean-Pierre Droueta. Aperghis uplatňuje tradičné techniky a kombinuje ich s rečovými vzorcami, ktoré sa miestami zhodujú so zvukovou paletou bubnov. V skladbe taktiež použil fragmenty správy z francúzskych novín o automobilových pretekoch, ktoré odzrkadľujú vysoké tempo počas celej skladby.

Johannes Fischer (1981)

Malý bubon je základným nástrojom pre bubeníkov. Prvé kroky k zdokonaleniu vedú cez ovládanie tohto nástroja, na ktorom množstvo hudobných štýlov bolo rozvinutých v priebehu storočí. V skladbe „AIR“ sa malý bubon predstaví nielen ako rytmický nástroj. Odhalí niekoľko ďalších prekvapivých zvukových kvalít, ktoré by nikto nepripísal zvuku, vychádzajúceho práve z bicieho nástroja!

Larry Baker (1983)

Skladba *rain music* pre sólový vibrafón je ďalšou ukážkou minimalistickej hudby. Jednoduché vzorce na začiatku skladby sa pretavia do kaleidoskopického zvukového dobrodružstva harmonických obrazov, ktoré pochádzajú z neustále pulzujúcej energie 16tinových nôt.

Javier Alvarez (1956)

Alvarez využíva tradičné venezuelské rytmické vzorce maracasu, zároveň však dáva bubeníkovi dostatočný priestor na improvizovanie s týmito vzorcami do podkladu, pripomínajúceho drum-and-base, ktorý rozvinul na základe nahrávok zvukov bambusu, cvrčkov a tradičnej pouličnej hudby. Názov skladby *Temazcal* je v aztéckom jazyku a v preklade znamená „vriaca voda“.

Iannis Xenakis (1922 – 2001)

Jeden z najdôležitejších skladateľov v bubeníckom repertoári. Kompozície Iannisa Xenakisa spájajú presnosť a prísnosť v architektonickom prístupe k forme a štruktúre s hlbokou previazanosťou na antické Grécko a archaickú silu. *Rebonds B* je napísaná pre 5 bubnov a 5 drevených blokov. Počas skladby sa tieto zvukové komunity prepájajú a nakoniec rozplynú vo zvuku jedného nástroja v dramatickej finálnej časti.

Text: Johannes Fischer

Johannes Fischer

V roku 2007 bol mimoriadnym víťazom 56. Medzinárodnej hudobnej súťaže ARD v Mníchove, kde získal prvú cenu, cenu publika a tri ďalšie ceny. Následne sa jeho pracovný diár zaplnil sólovými vystúpeniami, taktiež koncertami s orchestrami a komornými súbormi v takých prestížnych koncertných priestoroch ako je Musikverein vo Viedni, v Berlínskej filharmónii, v Smetanovej sále v Prahe alebo Carnegie's Zankel Hall v New Yorku. Vystupoval na mnohých hudobných festivaloch v Európe, Ázii, Severnej Amerike a spolupracoval s významnými hudobníkmi ako napríklad Heinz Holliger, Peter Eötvös, Kirill Petrenko, Klaus Huber, Harrison Birtwhistle, Vinko Globokar alebo Pierre Boulez. V rokoch 2000 až 2008 študoval u profesorov Bernharda Wulffa, Taijiro Miyazakiu a Pascala Ponsa na Hudobnej univerzite vo Freiburgu. V roku 2007 absolvoval na základe štipendia Gerd-Bucerius-Scholarship štúdium u Stevena Schicka na Kalifornskej univerzite. Svoje vedomosti si rozšíril aj v oblasti dirigovania (u Francsa Travisa) a kompozície (u Dietera Macka). Ako hráč na bicie nástroje a skladateľ získal množstvo štipendií (Jürgen-Ponto Foundation, German Music Foundation, Märkische Cultural Trust) a ocenení (Musical Olympus Foundation na Nemeckej národnej hudobnej súťaži, medzinárodná súťaž Günter-Bialas pre skladateľov, Národná univerzitná hudobná cena atď.). Jeho repertoár siaha od upravených skladieb renesančnej hudby (John Dowland alebo Gesualdo) až po mladú generáciu súčasných skladateľov. Veľký dôraz kladie na významné diela 20. a 21. storočia od skladateľov ako sú Globokar, Stockhausen, Xenakis, Lachenmann, N. A. Huber, Reich, Pintscher, Aperghis, Cage, Feldman, Takemitsu a množstvo ďalších. V centre jeho záujmu je aj nachádzanie a zaznamenávanie nových hudobných zdrojov, vrátane iných médií ako sú napríklad elektronické zvuky, video alebo špeciálne hudobné objekty. Taktiež sa veľmi rád zapája do improvizovaných projektov s rôznymi hudobníkmi. Hudbu píše pre rôzne komorné zoskupenia s použitím alebo aj bez elektroniky. Jeho kompozície boli uvedené na festivaloch v Európe, USA a Kórei. Od roku 2006 vyučuje na Konzervatóriu v Lugane vo Švajčiarsku. V roku 2009 získal titul profesor a stal sa vedúcim katedry bicích nástrojov na Hudobnej univerzite v nemeckom Lübecku. Momentálne je asistentom dirigenta International Regions Symphony Orchestra v Nemecku. Johannes Fischer sa s úspechom predstavil aj na Slovensku. Je držiteľom Ceny hudobnej kritiky v rámci Stredoeurópskeho festivalu koncertného umenia z roku 2011.

GALÉRIA HUDBY

**Programový bulletin Galéria hudby /
október – december 2014**

Produkcia, dramaturgia, zostavovateľ bulletinu: Lucia Vadelová

Odborná spolupráca: Peter Zagar

Preklady textov: Lucia Vadelová

Zodpovedný redaktor: Renáta Niczová

Grafická úprava, obálka: Filip Jurkovič

Vydavateľ: Nitrianska galéria 2014

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená.

Texty neprešli jazykovou úpravou.

PROGRAM

8. 10. 2014 o 18.00 hod.

Ivan Gajan – klavír

Program: P. I. Čajkovskij, F. Chopin

22. 10. 2014 o 18.00 hod.

Štefan Kocán – bas

Dagmar Duždová – klavír

Program: ruské romance P. I. Čajkovského,
M. P. Musorgského, S. V. Rachmaninova

5. 11. 2014 o 18.00 hod.

THReNSeMBle (HU)

Balázs Horváth – umelecký vedúci, dirigent

Program: hudba súčasných autorov M. Bujdosó, M. Burlas,
D. Dinyés, B. Futó, B. Horváth, Y. Kyriakides, D. Matej, P. Tornyai

26. 11. 2014 o 18.00 hod.

Eva Šušková – soprán

Petra Noskaiová – mezzosoprán

Tomáš Šelc – basbarytón

Igor Herzog – lutna, scénické spracovanie

Program: operné scény C. Monteverdiho

3. 12. 2014 o 18.00 hod.

Johannes Fischer (DE) – vibrafón, bongá, kongá,
elektronické zvuky a ďalšie bicie nástroje

Program: J. Alvarez, G. Aperghis, L. Baker, J. Fischer,
M. Kitazume, S. Reich, I. Xenakis